

Oponentní posudek diplomové práce
„System hodnocení vzdělávacích projektů financovaných z fondů EU“
(Hana Růžanská)

Autorka si vytkla nesnadný cíl – strukturovaně popsat a objasnit procesy probíhající ve společnosti v návaznosti na realizaci projektů financovaných z fondů EU. Nesnadnost vidím především ve dvou hlediscích:

1. přes poměrně rigidně stanovená pravidla pro vypisování a přijímání projektů, existují (aspoň do současnosti) výrazné diference v chápání a realizaci projektů podle postupů jejich zadavatele (liší se kraj od kraje, nebo dokonce v rámci kraje i okres od okresu) – to výrazně omezuje možnost potřebného zobecnění dané problematiky,
2. k dané problematice neexistuje dostatek odborné literatury o včlenění projektů do systému celoživotního vzdělávání – vidím to jako nevýhodu pro kohokoliv, kdo se danou problematikou zabývá.

Struktura diplomové práce je z mého pohledu konzistentní. V první kapitole se autorka snaží absenci odborné literatury doplnit vlastním pohledem na pozici vzdělávacích projektů ve vazbě na celoživotní vzdělávání. Správně upozorňuje na nedostatečné vazby formálního, neformálního a informálního vzdělávání, dokonce si trpím tvrdit, že podnikovou realitu popisuje spíše eufemisticky. S výjimkou poměrně malého počtu firem se totiž v současnosti vnitrofiremní vzdělávání zaměstnanců realizuje v podmínkách nezájmu ze strany vedení či majitelů, nebo pouze jako doplňková aktivita. Ani zdaleka nelze hovořit o vytváření vzdělanostní či znalostní společnosti.

Druhá kapitola souhrnně upozorňuje na rozvoj lidských zdrojů v programových dokumentech EU, či jejich národní období. Při pohledu na základní myšlenky Memoranda o celoživotním učení plasticky vyniknou současné nedostatky v procesu vzdělávání. Ukazuje se, jak je obecně těžké přenést správné strategické úvahy do reality (např. v investicích do lidských zdrojů, oceňování učení či změněném přístupu k poradenství), pokud se jednotlivé společenské subsystémy rozvíjí izolovaně, bez vztahů a vazeb.


Následující kapitoly diplomové práce se přehledně a podrobně zabývají jednotlivými fázemi vyhlášení, hodnocení a přijímání projektů. Zdůrazním několik myšlenek:

1. omezené kvalifikační předpoklady vyhlášvatelů a administrátorů často vedou k odmítání projektů, které se v drobnostech liší od stanovené formální šablony – je pouze žádoucí, aby se dostatečná péče věnovala i této části řízení vzdělávacích projektů,
2. z mého pohledu je nejslabším článkem současného procesu schvalování projektů systém hodnotitelů. Obecně jistě platí, jak autorka uvádí odkazy na cizojazyčnou literaturu, význam expertního hodnocení, ve skutečnosti však míra subjektivity mnohdy překračuje smysluplný rámec. Rozdíly v hodnocení jsou občas tak obrovské, že se nedají již vysvětlit nedostatky či chybami v projektu, ale spíše subjektivní kvalifikací hodnotitelů,
3. hodnotící kritéria jsou koncipována správně, ale používaný program (Benefit) svou strukturou často přispívá k posilování role formálních prvků na úkor věcných (obsahových) záměrů projektu.

V závěru autorka přehledně shrnuje nejdůležitější myšlenky ze své diplomové práce a správně zdůrazňuje pozitivní očekávání pro realizaci projektů v dalším období.

Pro účely této diplomové práce považuji využití cizojazyčných pramenů za dostačující.

Diplomovou práci „Systém hodnocení vzdělávacích projektů financovaných z fondů EU“ doporučuji k obhajobě.

Navrhuji ji ohodnotit známkou: 1 (výborně) 

Praha 13.1.2008

PhDr. Josef Štěch 